

Det er derfor, jeg vil sige til ministeren, at det er altså kun barnets rettigheder, for det andet klarer vi ved en simpel og fornuftig lovgivning, der hedder et ægteskab. Og der er altså et eller andet vanvittigt ved alt det, vi skal lave her. Jeg gider altså ikke lave alt det her sjov af hensyn til forældrene. Vi gør det af hensyn til barnet.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er jo helt rigtigt, hvad fru Margrete Auken siger. Det er næsten lige så let som at blive gift det her, og det, der kunne være faren, er jo, at man til sidst udhuler ægteskabet i den grad, at der ikke er nogen grund til at opretholde ægteskabet overhovedet. Og der er vel også partier herinde, der mener, at man lige så godt kunne nedlægge ægteskabet.

Men det, der kaldte mig herop, var justitsministerens svar på det med rådgivning af kun den ene part. Og jeg forstår ministeren sådan, at man skal belønnes, hvis man møder op. Hvis man er den forælder, der møder op til rådgivning, bliver man belønnet. Er man den forælder, der har mistillid til rådgivningen, som ikke mener, det nytter noget, som ikke har tillid til, at det menneske, der nu skal rådgive, er mere vidende, har mere indsigt i den families forhold, og man derfor ikke møder op til rådgivning, skal man straffes. Og hvem må så betale prisen for det? Det må barnet.

Så jeg synes, det er en højst besynderlig argumentation, som jeg også har fundet flere andre steder i lovforslaget, for at placere forældremyndigheden. Man ser på, hvilken af forældrene der er mest flittig til at møde op til møder, og hvis den ene forælder er meget flittig til at møde op til de møder, som det offentlige indkalder til, som myndighederne beordrer én til, ja, så bliver forældremyndigheden placeret hos den forælder, uanset om den anden måske er meget bedre skikket til at have barnet.

Jeg synes, det er en meget, meget besynderlig argumentation, og jeg vil da godt bede justitsministeren om at svare på, om den forælder, der ikke har tiltro til, at rådgivning nytter, skal straffes, om det er det, der er intentionen i forslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først føler jeg trang til at sige, at Enhedslisten ikke har nogen holdning til ægteskabet som sådan. Vi er faktisk af den opfattelse, at det er

folks eget valg. Folk må faktisk selv bestemme, om de vil giftes eller de ikke vil giftes. De må sådan set også selv bestemme, hvis de får børn, om de vil leve sammen, eller om de ikke vil leve sammen, så længe de tager sig godt af børnene. Det er vores opfattelse.

Men jeg vil sige til fru Margrete Auken, at vi prøver at forholde os til virkeligheden, og virkeligheden er altså, at 50 pct. af den danske befolkning er så fjollet, at de ikke bliver gift, og derudover er halvdelen af den fjollede del, der ikke bliver gift, altså så fjollet, at den ikke kommer op på statsamtet. Justitsministeriet skriver i sin egen redegørelse:

»Det kan bero på tilfældigheder, at forældrene ikke har indgået en aftale om fælles forældremyndighed.«

Så spørger jeg bare: Skulle vi så ikke tage at få afskaffet de tilfældigheder? Ville det ikke være hensigtsmæssigt, når vi laver en lov, at vi siger: Lad os komme tilfældighederne til livs? Og hvordan kan vi komme tilfældighederne til livs? Ja, det kan vi gøre ved lidt mere offensivt at præsentere folk for et krav om, at de skal tage stilling til, om de ønsker den fælles forældremyndighed.

Det er ikke et spørgsmål om at tvinge folk til at tage den fælles forældremyndighed, men tvinge dem til på et tidligt tidspunkt og senest en måned efter, at barnet er født, at tage stilling til, om de ønsker den fælles forældremyndighed, fordi det selvfølgelig vil have den store fordel, at det vil redde de mange tilfælde, hvor det, der sker, er, at folk tænker: Ja, vi har det jo strålende, der er ikke nogen problemer. Man tænker derfor ikke over det med fælles forældremyndighed. Man tænker først over det, i det øjeblik det er for sent.

Det er dér, vi kan gøre en indsats – ikke en stor revolutionerende ændring af loven, men en lille indsats, der trækker i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg må bedrøve Enhedslisten med, at jeg tror, at samtlige partier i Folketinget og ikke bare Enhedslisten ikke vil blande sig i, hvordan folk vil leve med hinanden. Så længe de ikke begår ulovligheder, vil ingen blande sig i, om de vil gifte sig, om de vil få børn, eller hvordan og hvorledes. Det er ikke det, vi snakker om. Vi snakker om, hvilke rettigheder folk skal kunne påberåbe sig fra samfundets side, hvilken retsbeskyttelse. Det er det, vi taler om.